

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 9 kwietnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 266 z późn. zm.) oraz art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r., poz. 1740) w zw. z art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy (Dz.U. z 2020 r., poz. 1320), stwierdził, iż C. K. (1), jako pracownik u płatnika składek Biuro (...) sp. z o. o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 marca 2021 roku.

W ocenie organu rentowego, umowa o pracę zawarta pomiędzy C. K. (1), a płatnikiem składek Biuro (...) sp. z o.o. została podpisana przez osobę nieuprawnioną do nawiązania stosunku pracy w imieniu spółki, a ponadto była pozorna, wobec czego dotknięta była wadą nieważności. W konsekwencji, umowa ta nie stanowi tytułu do objęcia C. K. (1) ubezpieczeniem społecznym od dnia 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 marca 2021 roku.

/decyzja z dnia 9 kwietnia 2021 roku – k. 46-49 załączonych akt rentowych/

W dniu 19 maja 2021 roku C. K. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył odwołanie od powyższej decyzji zaskarżając ją w całości.

Odwołujący się decyzji zarzucał:

- obrazę prawa materialnego poprzez błędną wykładnię przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 266 ze zm.) w zw. z art. 300 Kodeksu pracy i art. 83 § 1 k.c. poprzez błędne stwierdzenie, iż C. K. (1) nie podlega, jako pracownik Biura (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. ubezpieczeniom społecznym w okresie spornym, gdyż umowa o pracę została między stronami zawarta jedynie dla pozorów i w związku z tym jest nieważna i nie wywołuje skutków z niej wynikających w sferze prawa ubezpieczeń społecznych;

- niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a to nieuwzględnienie wszystkich dowodów wskazujących, że odwołujący się faktycznie i rzeczywiście świadczył pracę, jako pracownik Biura (...) sp. z o.o. w spornym okresie, podjął pracę celem jej świadczenia, pracodawca miał potrzebę i interes ekonomiczny w zatrudnieniu pracownika i powierzeniu mu obowiązków pracowniczych na podstawie umowy o pracę, pracownik świadczył pracę w autonomicznym reżimie stosunku pracy;

- błędną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, prowadzącą do przyjęcia, że C. K. (1) nie podlega ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie w związku z tym, że oświadczenie woli stron stosunku pracy zostało złożone jedynie dla pozorów.

W konsekwencji tak sformułowanych zarzutów, skarżący wniósł o zmianę decyzji poprzez uznanie, iż C. K. (1) podlega w okresie spornym tj. od dnia 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 marca 2021 roku ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu z tytułu zatrudnienia w Biurze (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. na podstawie umowy o pracę z płatnikiem, z miesięczną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynikającą z tego dokumentu. Ponadto, C. K. (1) wniósł o zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 1 czerwca 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7-9/

Decyzją nr (...) z dnia 12 kwietnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i pkt 3, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 18 ust. 8 i ust. 9, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 266 z późn. zm.), art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 1398 ze zm.), art. 104 ust. 1, art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. 2020 r., poz. 1409 ze zm.), stwierdził, iż C. K. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 1 marca 2016 roku, natomiast podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wypadkowe, zdrowotne oraz na Fundusz Pracy stanowią kwoty wskazane w treści decyzji.

Jak podnosił organ rentowy, z danych zapisanych w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, bycie współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 31 marca 2021 roku było dla C. K. (1) jedynym tytułem do ubezpieczeń społecznych.

/decyzja z dnia 12 kwietnia 2021 roku – k. 98-107 załączonych akt rentowych/

W dniu 19 maja 2021 roku C. K. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył odwołanie od powyższej decyzji zaskarżając ją w całości.

Odwołujący się decyzji zarzucał:

- obrazę prawa materialnego, a to:

- przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 266 z późn. zm.), ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 1398 ze zm.), ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy poprzez ich błędne zastosowanie, wynikające z uznania, iż odwołujący się polega obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- art. 58 § 1 Kodeksu cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące uznaniem, iż odwołujący w rzeczywistości w okresie spornym był jednoosobowym współnikiem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż sprzedaż udziałów w spółce, której C. K. (1) jest współnikiem była dokonana jedynie celem uprawdopodobnienia, że spółka jest wieloosobowa, co w konsekwencji, zdaniem organu miało na celu obejście przepisów prawa i uniknięcie obowiązku opłacania składek przez faktycznego jedynego współnika;
- art. 353¹ k.c. przez wkroczenie w swobodę zawierania umów;

- błędną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, prowadzącą do przyjęcia, że odwołujący podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w związku z uczestnictwem w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż zdaniem organu, jest faktycznie współnikiem jednoosobowym, bowiem czynność zbycia udziałów w spółce była nieważna i nie wywołuje skutku w postaci nieobjęcia współnika spółki wieloosobowej obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, w sytuacji, gdy prawidłowo zgromadzony i oceniony materiał dowodowy wskazuje, iż odwołujący jest współnikiem spółki wieloosobowej, sprzedaż udziałów dokonywana sukcesywnie była celowa i rzeczywista, wynikała z układów własnościowych, potrzeb spółki i oczywiście wywołała skutki prawne zarówno wewnątrz spółki, jak i na zewnątrz, w sferze prawa handlowego, podatkowego i oczywiście również w sferze prawa ubezpieczeń społecznych.

W konsekwencji tak sformułowanych zarzutów, skarżący wniósł o zmianę decyzji oraz ustalenie, iż C. K. (1) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 1 marca 2016 roku od podstaw wymiaru składek wskazanych w zaskarżonej decyzji, jako osoba prowadząca pozarolniczą

działalność, będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a ponadto o zasądzenie od organu rentowego na rzecz C. K. (1) zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3-4 akt połączonej sprawy VIII U 1495/21/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 8 czerwca 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 31-32 akt połączonej sprawy VIII U 1495/21/

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2021 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych połączył sprawę z odwołania od decyzji z dnia 12 kwietnia 2021 roku ze sprawą z odwołania od decyzji z dnia 9 kwietnia 2021 roku.

/postanowienie – k 34 akt połączonej sprawy VIII U 1495/21/

Decyzją nr (...) z dnia 15 września 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021 r., poz. 423 z późn. zm.), stwierdził, iż C. K. (1), jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) P. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku.

W ocenie organu rentowego, wobec nieprzedłożenia w trakcie postępowania żadnych dokumentów potwierdzających fakt wykonywania pracy w ramach umowy zlecenia przez C. K. (1), nie podlega on obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku, jako zleceniobiorca u płatnika składek (...) P. M..

/decyzja z dnia 15 września 2021 roku – k. 45-47 załączonych akt rentowych/

W dniu 25 października 2021 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył C. K. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżając decyzję w całości.

Odwołujący się decyzji zarzucił:

- obrazę prawa materialnego, a to przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 423 z późn. zm.) poprzez ich błędne zastosowanie, wynikające z uznania, iż odwołujący nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) P. M. od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku;

- błędną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie prowadzącą do przyjęcia, że odwołujący nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) P. M. od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku, gdyż w spornym okresie odwołujący nie świadczył pracy na rzecz płatnika w ramach umowy zlecenia.

W konsekwencji, C. K. (1) wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, iż odwołujący podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) P. M. od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku, a ponadto o zasądzenie od organu rentowego na rzecz skarżącego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3-4 akt połączonej sprawy VIII U 2754/21/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 22 listopada 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6-7 akt połączonej sprawy VIII U 2754/21/

Zarządzeniem z dnia 24 stycznia 2022 roku sprawa z odwołania od decyzji z dnia 15 września 2021 roku została połączona ze sprawą z odwołania od decyzji z dnia 9 kwietnia 2021 roku do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 15 akt połączonej sprawy VIII U 2754/21/

W dniu 25 października 2021 roku, odwołanie od decyzji z dnia 15 września 2021 roku złożył również płatnik składek Biuro Strategii Podatkowych P. M. zaskarżając ją w całości.

Płatnik składek decyzji zarzucał:

1. naruszenie art. 6 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uznanie i stwierdzenie w zaskarżanej decyzji, że Pan C. K. (1) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) P. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku, podczas gdy zgodnie z tym przepisem obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4;

2. naruszenie przepisów art. 6, art. 7 i art. 7a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na podstawie których organy mają obowiązek działania na podstawie przepisów prawa, a w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. A także jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku, bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ;

3. naruszenie przepisów art. 8, art. 9, art. 10 i art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego wskazujących zasady prowadzenia postępowania w sposób bezstronny, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, praworządności, rozstrzygania wątpliwości na korzyść strony postępowania, pogłębiania zaufania oraz zasady udzielania informacji i przekonywania.

W konsekwencji, płatnik składek wniósł o uchylenie w całości decyzji z dnia 15 września 2021 roku, jako niezgodnej z przepisami oraz zawierającej błędne ustalenia w zakresie stanu faktycznego i opierającej się na subiektywnej ocenie niewłaściwie zbadanego stanu faktycznego, a także z uwagi na brak wyjaśnienia stronie obiektywnych przesłanek, którymi organ kierował się przy wydawaniu decyzji, co oznacza, że organ naruszył przepisy prawa i podstawowe zasady prowadzenia postępowania administracyjnego.

/odwołanie – k. 3-5 akt połączonej sprawy VIII U 2755/21/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 22 listopada 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od płatnika składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6-7 akt połączonej sprawy VIII U 2755/21/

Zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2021 roku sprawa z odwołania płatnika składek od decyzji z dnia 15 września 2021 roku została połączona ze sprawą z odwołania C. K. (1) od tej decyzji celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 9 akt połączonej sprawy VIII U 2755/21/

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2022 roku pełnomocnik wnioskodawcy oraz płatnik składek P. M. poparli odwołania, z kolei pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie.

/oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy, oświadczenie płatnika składek P. M., oświadczenie pełnomocnika organu rentowego – e – protokół z dnia 21 listopada 2022 roku – 00:45:44 i dalej/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

C. K. (1) urodził się w dniu (...), z zawodu jest magistrem ekonomii. Wnioskodawca ukończył w 1995 roku studia podyplomowe w zakresie Prawa (...) i (...).

/bezsporne, dyplom ukończenia studiów magisterskich – k. 28 załączonych akt rentowych, świadectwo ukończenia studiów podyplomowych – k. 27/

Od 2011 roku C. K. (1) prowadził jednoosobową działalność gospodarczą w branży gastronomicznej we W..

/bezsporne/

C. K. (1) zgłosił się do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 9 marca 2016 roku, jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

/bezsporne/

Z zapisów w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...) wynika, że Biuro (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. (wcześniej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W.) powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę z o.o. (...) był C. K. (1). Przedmiotem przeważającej działalności przedsiębiorcy były usługi restauracji i pozostałych placówek gastronomicznych, przedmiotem pozostałej działalności gospodarczej była m.in. działalność rachunkowo – księgową, doradztwo podatkowe.

Na dzień wydania spornej decyzji wspólnikami spółki są: C. K. (1) (posiadająca 80 udziałów) oraz P. M. (posiadająca 20 udziałów).

C. K. (1), jako wspólnik i Prezes Zarządu spółki został zamieszczony w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 29 lutego 2016 roku, z kolei P. M., jako Wiceprezes Zarządu została wpisana do ww. rejestru z dniem 28 sierpnia 2017 roku (uchwałę nr 5 w przedmiocie powołania P. M. do pełnienia tej funkcji Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników podjęło z dniem 29 czerwca 2017 roku), natomiast, jako wspólnik z dniem 24 lutego 2020 roku.

W dniu 10 marca 2016 roku doszło do zawarcia pomiędzy C. K. (1) a P. M. umowy sprzedaży udziałów, na mocy której C. K. (1) sprzedał P. M. 5 udziałów w Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. o wartości 2.500,00 zł.

W dniu 21 października 2019 roku doszło do zawarcia pomiędzy C. K. (1) a P. M. umowy sprzedaży udziałów, na mocy której C. K. (1) sprzedał P. M. 15 udziałów w Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. o wartości 7.500,00 zł.

Spółkę reprezentuje Zarząd, a w jego skład wchodzi: C. K. (1), jako Prezes Zarządu oraz P. M., jako Wiceprezes Zarządu (wpisem z dnia 28 sierpnia 2017 roku wykreślono P. M. z Krajowego Rejestru Sądowego, jako prokurenta spółki).

/wydruk z KRS - k. 9-13 załączonych akt rentowych, umowy sprzedaży udziałów – k. 16-16v załączonych akt rentowych, k. 18-18v załączonych akt rentowych, wypis z aktów notarialnych zawierających oświadczenie o przekształceniu

przedsiębiorcy oraz akt założycielski spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – k. 55-57 załączonych akt rentowych – k. 49-57 załączonych akt rentowych, uchwała z dnia 29 czerwca 2017 roku – k. 45 załączonych akt rentowych, akt notarialny – k. 39-41 załączonych akt rentowych/

Uchwałą nr 1/06/2017 z dnia 29 czerwca 2017 roku Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. ustanowiło P. M. od dnia 1 lipca 2017 roku na czas nieokreślony pełnomocnikiem do zawierania z Członkiem Zarządu C. K. (1) umów cywilnoprawnych, w tym w szczególności: umowy najmu, umów pożyczki, umów o pracę i umów zlecenia/o dzieło, umów kupna sprzedaży.

/uchwała z dnia 29 czerwca 2017 roku – k. 84/

Decyzją nr (...) z dnia 30 lipca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż C. K. (1) nie podlega od dnia 1 grudnia 2018 roku obowiązkowym pracowniczym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek Biuro Strategii Podatkowych P. M..

Decyzją nr (...) z dnia 19 grudnia 2019 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż C. K. (1) nie podlega od dnia 31 lipca 2019 roku obowiązkowym pracowniczym ubezpieczeniom społecznym tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek Biuro Strategii Podatkowych P. M..

Odwołanie od powyższych decyzji złożyli C. K. (1) oraz płatnik składek. Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 3 listopada 2020 roku oddalił odwołania.

/bezsporne, odwołania, wyrok z dnia 3 listopada 2020 roku – załączone akta VIII U 4246/19/

Decyzją nr (...) z 27 września 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że C. K. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 14 marca 2016 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku, jako pracownik u płatnika składek Biuro (...) sp. z o. o. Od ww. decyzji C. K. (1) wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi. Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 13 sierpnia 2020 roku oddalił odwołanie C. K. (1).

/bezsporne, odwołanie, wyrok z dnia 13 sierpnia 2020 roku - załączone akta VIII U 4904/19/

P. M. działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. prowadziła od kwietnia 2019 roku. (...) sp. z o.o. P. M. wynajmowała lokal, część pracowników była wspólna.

/zeznania P. M. – e – protokół z dnia 21 listopada 2022 roku – 00:22:48 i dalej/

Z uwagi na zakwestionowanie stosunku pracy zawartego pomiędzy płatnikiem składek P. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. a C. K. (1), współpracę pomiędzy podmiotami przekształcono w stosunek cywilnoprawny oparty na umowie zlecenia. Nie zawarto pisemnej umowy zlecenia.

/bezsporne/

Na podstawie zakwestionowanej umowy o pracę, do obowiązków C. K. (1) na zajmowanym stanowisku pracy menedżera ds. rozwoju miało należeć:

- udział w szkoleniach, na które kieruje pracodawca i poddawanie egzaminom sprawdzającym,
- kontakt z klientem;
- przygotowywanie projektów umów z klientami i pełnomocnictw;

- księgowanie otrzymanych od klienta dokumentów, dokonywanie rozliczeń podatkowych, wystawianie deklaracji podatkowych (...) dla klientów biura;
- wystawianie faktur i wysyłanie do klienta;
- nadzorowanie płatności od klientów;
- niezwłoczne zawiadomienie przełożonych o zauważonym w zakładzie pracy wypadku albo zagrożeniu życia lub zdrowia ludzkiego;
- dbałość o interesy i wizerunek firmy;
- wykonywanie innych zleconych przez pracodawcę czynności.

/zakres czynności – k. 35 załączonych akt rentowych, umowa o pracę – k. 36 załączonych akt rentowych/

Płatnik składek P. M. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. w Ł. zgłosił C. K. (1) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 grudnia 2018 roku do 30 listopada 2020 roku z tytułu umowy zlecenia.

Dokument zgłoszeniowy (...) od dnia 1 grudnia 2018 roku i dokument wyrejestrowujący (...) od dnia 1 grudnia 2020 roku wpłynęły po ustawowym terminie tj. w dniu 11 maja 2021 roku.

/bezsporne/

Płatnik składek P. M. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. w Ł. sporządził za 2020 rok deklarację roczną o zaliczkach na podatek dochodowy PIT-4R oraz informację o przychodach z innych źródeł oraz o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-11.

/deklaracja PIT-4R – k. 20-21 załączonych akt rentowych, informacja PIT-11 – k. 18-19 załączonych akt rentowych/

W dniu 2 maja 2021 roku płatnik składek przekazał za C. K. (1) imienne raporty miesięczne, w których wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za grudzień 2018 roku w wysokości 4496,72 zł, za styczeń 2019 roku w wysokości 3097,39 zł, za luty 2019 roku w wysokości 1199,14 zł, za marzec 2019 roku w wysokości 771,72 zł, za kwiecień 2019 roku w wysokości 2248,37 zł, za maj 2019 roku w wysokości 4496,72 zł, za czerwiec 2019 roku w wysokości 1199,14 zł, za lipiec 2019 roku w wysokości 3742,22 zł, za sierpień, wrzesień 2019 roku w wysokości 612,94 zł, za październik 2019 roku w wysokości 348,84 zł, od listopada 2019 roku do marca 2020 roku w wysokości 471,60 zł, za kwiecień 2020 roku w wysokości 579,44 zł, za maj 2020 roku w wysokości 717,31 zł, za czerwiec 2020 roku w wysokości 579,44 zł.

W dniu 13 maja 2021 roku przekazał za C. K. (1) imienne raporty miesięczne, w których wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne od lipca do października 2020 roku w wysokości 579,44 zł.

/bezsporne/

Płatnik składek P. M. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. w okresie od 2018 roku do 2021 roku uzyskała następujące przychody i rozchody:

- w 2018 roku:

- 1) przychód razem – 41.375,00 zł;
- 2) wydatki razem – 15.661,00 zł;

- w 2019 roku:

1) przychód razem – 76.767,40 zł;

2) wydatki razem – 59.658,79 zł;

- w 2020 roku:

1) przychód razem – 113.663,32 zł;

2) wydatki razem – 59.433,89 zł;

- w 2021 roku:

1) przychód razem – 96.824,94 zł;

2) wydatki razem – 74.005,69 zł.

/podsumowania księgi przychodów i rozchodów – k. 37-40 załączonych akt rentowych/

Za okres od grudnia 2018 roku do listopada 2020 rok płatnik składek P. M. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowej P. M. w Ł. wypłacił C. K. (1) wynagrodzenie z tytułu pierwotnie zawartej umowy o pracę.

/wyciąg z konta bankowego – k. 34-34v załączonych akt rentowych/

Płatnik składek P. M. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowej P. M. w Ł. sporządził listy płac obejmujące listę wypłat z tytułu umów cywilnoprawnych za okres od grudnia 2018 roku do lutego 2019 roku. Na listach płac zamieszczone zostały również zamieszczone dane finansowe A. M..

/listy płac – k. 139-142/

W dniu 30 listopada 2020 roku doszło do zawarcia pomiędzy Biurem (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł., reprezentowaną przez P. M. – Wiceprezesa Zarządu, a C. K. (2) umowy o pracę na czas określony od dnia 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku na stanowisku księgowego w wymiarze 1/8 etatu z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 579,44 zł brutto.

/umowa o pracę – k. 31 załączonych akt rentowych/

Do zakresu obowiązków C. K. (1) na zajmowanym stanowisku pracy miało należeć:

- wystawianie faktur dla realizowanych usług;
- wystawianie faktur korygujących;
- archiwizowanie kopii dokumentów sprzedaży;
- sporządzanie rejestrów sprzedaży;
- wprowadzanie faktur do systemu księgowania.

C. K. (1) miał odpowiadać za wystawienie i wysłanie faktur sprzedaży do klienta oraz ich terminowej zapłaty.

/zakres czynności pracownika – k. 30-30v załączonych akt rentowych/

Orzeczeniem lekarskim nr (...) z dnia 23 lutego 2021 roku stwierdzono, iż C. K. (1) jest zdolny do wykonywania pracy na stanowisku księgowego.

/orzeczenie lekarskie z dnia 23 lutego 2021 roku – k. 29 załączonych akt rentowych/

Płatnik składek Biuro (...) sp. z o.o. zgłosił C. K. (1) do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i chorobowego od 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 marca 2021 roku, jako pracownika. Dokument zgłoszeniowy został przekazany 2 grudnia 2020 roku. Za C. K. (1) zostały złożone dokumenty rozliczeniowe z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za grudzień 2020 roku - marzec 2021 roku w wysokości 579,44 zł (wymiar czasu pracy - 1/8 etatu).

/bezsporne/

C. K. (1) złożył podpisy na listach obecności obejmujących miesiące grudzień 2020 roku, styczeń 2021 roku oraz luty 2021 roku.

/listy obecności – k. 21-23/

Płatnik składek wystawił listy płac obejmujące dane C. K. (1) za miesiące grudzień 2020 roku, styczeń 2021 roku, luty 2021 roku oraz marzec 2021 roku.

/listy płac – k. 87-90/

W Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. P. M. (Wiceprezes Zarządu) oraz C. K. (1) (Prezes Zarządu) wspólnie wydawali polecenia, konsultowali ze sobą decyzje (w zakresie współpracy z klientami, zwiększenia zatrudnienia, czy zakupu nieruchomości). C. K. (1) zajmuje się głównie zarządzaniem, klientami, obsługuje rachunki bankowe. P. M. wykonuje podobne czynności do C. K. (1), dodatkowo weryfikuje dokumenty zrobione przez pracowników.

/zeznania świadka A. M. – e – protokół z dnia 19 września 2022 roku – 01:04:43 i dalej, zeznania wnioskodawcy C. K. (1) – e – protokół z dnia 21 listopada 2022 roku – 00:06:47 i dalej, zeznania P. M. – e – protokół z dnia 21 listopada 2022 roku – 00:22:48 i dalej w związku z e – protokołem z dnia 19 września 2022 roku – 00:11:12 i dalej/

C. K. (1) wraz z P. M. zaciągnęli kredyt na okres 10 lat, który wspólnie spłacają.

/dokumentacja kredytowa spółki – k. 169-175, zeznania wnioskodawcy C. K. (1) – e – protokół z dnia 21 listopada 2022 roku – 00:06:47 i dalej, zeznania P. M. – e – protokół z dnia 21 listopada 2022 roku – 00:22:48 i dalej/

Według rachunków zysków i strat, Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. na koniec 2020 roku wykazała stratę w wysokości – 29.666, 33 zł.

/jednostronny rachunek zysków i strat z uwzględnieniem bufora – k. 20 załączonych akt rentowych/

Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. złożyła za 2020 rok deklarację roczną o zaliczkach na podatek dochodowy PIT-4R.

/deklaracja roczna o zaliczkach na podatek dochodowy – k. 19-19v załączonych akt rentowych/

Uchwałą nr 1/01/2022 z dnia 19 stycznia 2022 roku Zgromadzenie Wspólników Biura (...) sp. z o.o. ustanowiło P. M. od dnia 19 stycznia 2022 roku na czas nieokreślony pełnomocnikiem do reprezentowania spółki w sporach pomiędzy spółką a Członkiem Zarządu C. K. (1).

/uchwała z dnia 19 stycznia 2022 roku – k. 81/

Na podstawie umowy sprzedaży udziałów zawartej w dniu 5 października 2022 roku pomiędzy C. K. (1) a P. M., C. K. (1) sprzedał P. M. 20 udziałów w Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. o łącznej wartości 10.000,00 zł.

/umowa sprzedaży udziałów – k. 198-198v/

Z protokołu z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Biura (...) sp. z o.o. sporządzonego w dniu 5 października 2022 roku w formie aktu notarialnego wynika, iż spółka na podstawie podjętych przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników uchwał zmieniła siedzibę spółki oraz przedmiot działalności spółki.

/akt notarialny – k. 203-205/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów, na które składały się dokumentacja załączona do akt niniejszego postępowania oraz znajdująca się w aktach organu rentowego, a ponadto zeznania świadka A. M. i jedynie pomocniczo zeznania wnioskodawcy C. K. (1) oraz płatnika składek P. M..

Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała treści przedłożonej do akt sprawy dokumentacji, dlatego należało przyjąć jej wiarygodność. Sąd miał przy tym na uwadze, iż sporządzona dokumentacja kadrowo – płacowa dotycząca osoby C. K. (1) nie była wystarczającym asumptem do przyjęcia, iż C. K. (1) podlega ubezpieczeniom z tytułu zawartej umowy o pracę, czy też umowy zlecenia w związku z faktycznym wykonywaniem obowiązków służbowych wynikających z tych umów.

Sąd nie mógł oprzeć się na zeznaniach świadka P. K., bowiem świadek nie przedstawił żadnych faktów, które świadczyłyby o tym, iż skarżący C. K. (1) związany był z Biuro (...) sp. z o.o. stosunkiem pracy spełniając przy tym wszystkie wymagane przesłanki. Świadek w sposób ogólny odniósł się do relacji z ww. podmiotem, który to zajmuje się prowadzeniem księgowości świadka, jak również odniósł się do pomocy w formie doradztwa uzyskiwanej od odwołującego się C. K. (1). Ponadto, świadek nie powołał faktów uwierzytelniających wykonywanie przez wnioskodawcę w spornym okresie czynności zleconych przez płatnika składek.

Zeznania wnioskodawcy C. K. (1) oraz płatnika składek P. M. stanowiły dla Sądu jedynie dowód uzupełniający. Zeznania stały się podstawą poczynionych ustaleń faktycznych jedynie w granicach, w jakich dały się pogodzić z pozostałym materiałem dowodowym. Skarżący oraz płatnik składek przedstawiali w toku całego postępowania tożsame i w pełni subiektywne stanowiska w zakresie zasadności zaskarżonych decyzji. Twierdzenia tych podmiotów nie zostały jednak w żaden sposób udowodnione ani przedłożoną dokumentacją, ani zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. Świadek A. M. nie potwierdziła okoliczności powoływanych przez C. K. (1) oraz P. M. zwracając uwagę Sądu na zarządczy charakter zadań podejmowanych przez skarżącego w Biuro (...) sp. z o.o.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie i podlegały oddaleniu, jako bezzasadne.

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż C. K. (1) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 marca 2021 roku, jako pracownik u płatnika składek Biuro (...) sp. z o. o. z siedzibą w Ł..

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 423), pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 870), osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

O uznaniu stosunku łączącego dwie osoby za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał, bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W przedmiotowej sprawie, organ rentowy stanął na stanowisku, iż umowa o pracę zawarta między C. K. (1) a Biuro (...) sp. z o.o., jest nieważna, bowiem została zawarta dla pozorów.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane, jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (wyrok SN z dnia 2 lipca 2008 roku, sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), iż o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 r. w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) można wyczytać, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie, jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt I UK 74/10 (Lex nr 653664) stwierdzono zaś, że podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 w/w ustawy). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa sens istnienia umowy o pracę. Innymi słowy, jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.

Z powyższego, jednoznacznie wynika, że motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę nie ma znaczenia dla jej ważności przy tym wszak założeniu, że nastąpiło rzeczywiste jej świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art. 22 § 1 k.p. Tym samym, nie można byłoby czynić stronie odwołującej zarzutów, że zawarła umowę o pracę jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, pod warunkiem, że na podstawie kwestionowanej umowy realizowałaby zatrudnienie o cechach pracowniczych.

Mając na uwadze dotychczas poczynione rozważania prawne, należy podkreślić, iż w realiach niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy w celu dokonania kontroli prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego musiał zatem dokonać weryfikacji, czy pomiędzy C. K. (1) a Biuro (...) sp. z o.o. istotnie doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w okresie spornym w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

W tej sytuacji do Sądu należało przeprowadzenie oceny, czy analizowany stosunek prawny nosił konstytutywne cechy stosunku pracy.

W tym celu Sąd zatem zbadał, czy odwołujący się osobiście świadczył pracę podporządkowaną pracodawcy (pod kierownictwem pracodawcy) w sposób ciągły, odpłatny, na rzecz i ryzyko pracodawcy. Dokonanie powyższego ustalenia miało bowiem znaczenie dla objęcia wnioskodawcy obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi: emerytalnym, rentowymi, chorobowym oraz wypadkowym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

Przechodząc do powyższych rozważań Sąd nie pominął zarzutów podniesionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w treści odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 9 kwietnia 2021 roku.

Jak ustalił Sąd Okręgowy, w dniu 30 listopada 2020 roku doszło do zawarcia pomiędzy Biurem (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł., reprezentowaną przez P. M. – Wiceprezesa Zarządu, a C. K. (1) umowy o pracę na czas określony od dnia 1 grudnia 2020 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku na stanowisku księgowego w wymiarze 1/8 etatu z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 579,44 zł brutto. Umowa o pracę została podpisana przez C. K. (1) oraz P. M.. Według organu rentowego, pod treścią spornego dokumentu podpis złożyła osoba nieuprawniona do reprezentowania spółki w zakresie nawiązywania stosunku pracy, mianowicie P. M.. Jak wynika jednak z załączonej do akt sprawy uchwały Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., P. M. – Wiceprezes Zarządu od dnia 1 lipca 2017 roku na czas nieokreślony została ustanowiona pełnomocnikiem do zawierania z Członkiem Zarządu C. K. (1) umów, w tym: umowy najmu, umów pożyczki, umów o pracę i umów zlecenia/o dzieło, umów kupna sprzedaży. W związku z powyższym, nie można mówić o nieważności umowy o pracę z dnia 30 listopada 2020 roku z uwagi na brak odpowiedniego pełnomocnictwa P. M. do reprezentowania ww. spółki na gruncie relacji pracodawca – pracownik.

Nie mniej jednak, w przedmiotowej sprawie Sąd nie stwierdził, jakoby C. K. (1) spełnił wszystkie przesłanki do uznania, iż świadczył pracę na rzecz Biuro (...) sp. z o.o. w ramach stosunku pracowniczego i podlegał tym samym ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

W toku postępowania sądowego poza dokumentacją kadrowo – płacową, nie zostały przedłożone żadne dowody, które potwierdzałyby faktyczne wykonywanie przez C. K. (1) obowiązków służbowych w ramach stosunku pracy. Wśród załączonej dokumentacji nie znalazło się choćby zaświadczenie o odbytym przez C. K. (1) szkoleniu w zakresie BHP, które jest znaczące w trakcie dopuszczania pracownika do pracy na umówionym stanowisku. Jak normuje art. 237³ § 1 k.p., nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada on wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Z kolei, według § 2 tego artykułu, pracodawca jest obowiązany zapewnić przeszkolenie pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przed dopuszczeniem go do pracy oraz prowadzenie okresowych szkoleń w tym zakresie. Szkolenie pracownika przed dopuszczeniem do pracy nie jest wymagane w przypadku podjęcia przez niego pracy na tym samym stanowisku pracy, które zajmował u danego pracodawcy bezpośrednio przed nawiązaniem z tym pracodawcą kolejnej umowy o pracę.

Ponadto, zaświadczenie lekarskie dotyczące przeciwwskazań lekarskich do podjęcia pracy przez C. K. (1) w Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. opatrzone zostało datą 23 lutego 2021 roku, co może budzić wątpliwości przy uwzględnieniu, iż umowa o pracę z C. K. (1) została zawarta w dniu 30 listopada 2020 roku, z kolei skarżący miał rozpocząć pracę od dnia 1 grudnia 2020 roku. Należy mieć bowiem na względzie art. 229 § 4 k.p., według którego pracodawca nie może dopuścić do pracy pracownika bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku w warunkach pracy opisanych w skierowaniu na badania lekarskie.

Wszystkie powołane uchybienia świadczą o niedbałym sporządzeniu dokumentacji osobowo – płacowej w stosunku do nowo zatrudnionego pracownika C. K. (1), co tym samym ma znaczący wpływ dla przyjęcia, iż zawarcie stosunku pracy miało jedynie charakter pozorny. Koniecznym staje się również wskazanie, iż w toku postępowania nie przedstawiono żadnej dokumentacji, która obrazowałaby choćby rzeczywiste przeprowadzenie postępowania rekrutacyjnego na stanowisko księgowego.

Trudno również uznać istnienie potrzeby gospodarczej zatrudnienia w Biuro (...) sp. z o.o. pracownika biorąc pod uwagę, iż z przedłożonego rachunku zysków i strat za 2020 roku wynika, że na koniec tego roku tj. 31 grudnia 2020 roku, spółka wykazała stratę. Praca na stanowisku wskazanym w treści umowy o pracę nie przynosi przy tym bezpośrednio przychodów dla firmy, a wypłacane wynagrodzenie stanowi jedynie dodatkowy koszt obciążający spółkę. Tym samym, zestawienia przychodów przedłożone przez Biuro (...) sp. z o.o. nie obrazowały rzeczywistej korzyści, jaka mogłaby się pojawić na skutek zatrudnienia C. K. (1) na podstawie umowy o pracę z dnia 30 listopada 2020 roku.

W zakresie czynionych rozważań nie można pominąć, iż w Biuro (...) sp. z o.o. C. K. (1) pełnił funkcję Prezesa Zarządu, z kolei P. M. – Wiceprezesa Zarządu, wspólnie wydawali polecenia, konsultowali ze sobą decyzje w zakresie działalności spółki (współpraca z klientami, zwiększenie zatrudnienia, czy zakup nieruchomości). Z ustalonego stanu faktycznego, między innymi na podstawie zeznań świadka A. M. wynika, iż C. K. (1) zajmował się głównie zarządzaniem, klientami, obsługiwał rachunki bankowe. P. M. wykonywała podobne czynności, dodatkowo weryfikując dokumenty sporządzone przez pracowników. C. K. (1) wraz z P. M. zaciągnęli kredyt na okres 10 lat, który wspólnie spłacają. Wszystkie przedstawione okoliczności dały Sądowi podstawę do stwierdzenia, iż wnioskodawca, przy uwzględnieniu pełnionej przez niego funkcji w Zarządzie, nie wykonywał zadań wynikających ze stosunku pracy. Brak jest bowiem dowodów na rzeczywiste podporządkowanie pracodawcy, zwłaszcza, że to właśnie C. K. (1) wydawał polecenia. W tym względzie, gołosłowne twierdzenia P. M., jakoby kierowała pracą skarżącego, nie zasługiwały na uwzględnienie.

Reasumując, wszystkie poczynione w toku postępowania dowodowe ustalenia faktyczne, w ocenie Sądu, wyraźnie wskazują, iż pomiędzy wnioskodawcą a Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. nie powstał stosunek pracy, skutecznie realizowany, który doprowadził do ukształtowania się stosunku ubezpieczeniowego C. K. (1). Skarżący nie może zatem legitymować się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w powołanym zakładzie pracy w

kwestionowanym okresie w ramach ważnego stosunku pracy wynikającego z umowy o pracę zawartej w dniu 30 listopada 2020 roku.

Decyzją z dnia 15 września 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż C. K. (1), jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek P. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2018 roku do dnia 30 listopada 2020 roku.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są m.in. osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami".

Według art. 11 ust. 2 powołanej ustawy, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-5a, 7b, 8 i 10.

Z mocy art. 13 pkt. 2 w/w ustawy zleceniobiorcy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Wskazać należy, że stosownie do treści art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Umowa zlecenia należy do kategorii umów o świadczenie usług, a więc do wykonywania czynności mieszczących się w zakresie określonym wolą stron. Strony zawierające umowę zlecenia, stosownie do treści art. 353¹ k.p.c. mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Wedle woli stron, umowa zlecenie może dotyczyć tak pojedynczego wykonania konkretnej czynności, jak i wykonywania wielokrotnego, powtarzalnego, rozciągniętego w czasie. Odpowiedzialność osoby przyjmującego zlecenie jest rozpatrywana w zakresie jej starannego działania przy wykonywaniu przedmiotu zlecenia, co oznacza, że czynnikiem decydującym przy ocenie pracy tej osoby jest kryterium wykonywanie przez nią czynności na określonym, ustalonym przez strony stosunku prawnego, poziomie. Elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia nie jest zatem wynik, lecz starania podejmowane w celu osiągnięcia tego wyniku (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 roku III AUr 357/93; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 stycznia 2006 roku III AUa 1700/05; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1967 roku, I CR 500/66). Wykonanie szeregu powtarzających się czynności, składających się na cykl systematycznych i regularnych działań jest cechą charakterystyczną dla umów o świadczenie usług. Elementami przedmiotowo wyróżniającymi umowę zlecenia (gdy chodzi o czynności prawne – art. 734 § 1 k.c.), jak i umowę o świadczenie usług nieuregulowanych innymi przepisami (gdy chodzi o czynności faktyczne – art. 750 k.c.) są zatem starania celem wykonania umówionej czynności. Umowa zlecenia nie akcentuje rezultatu (wyniku) jako koniecznego do osiągnięcia. W umowie zlecenia przyjmujący zlecenie nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 k.c.), w świadczeniu usługi rozłożonej w czasie istnieje związek wynagrodzenia z ilością, jakością i rodzajem usługi. W zobowiązaniach starannego działania podjęcie przez dłużnika wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia staranności oznacza, że dłużnik wykonał zobowiązanie, pomimo, że niekoniecznie osiągnięto określony cel umowy / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 02-12-2020/. Przy tym, w umowie zlecenia mogą wystąpić cechy kierownictwa i podporządkowania, choć nie takie same, jak w zależności właściwej dla stosunku pracy (art. 22 § 1 i § 111 k.p. oraz art. 750 k.c.) / (...) 3/21 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 21-01-2021/. Ogólna kontrola osoby zatrudnionej na podstawie umowy zlecenia, dokonywana przez zleceniodawcę z punktu widzenia rezultatów działalności, nie świadczy o podporządkowaniu pracowniczym /III AUa 905/18 - wyrok SA Łódź z dnia 17-10-2018/. W ramach umowy zlecenia zleceniobiorca ma pewnego rodzaju swobodę w zakresie wykonania jego przedmiotu np. co do czasu i miejsca ma samodzielność w określaniu bieżących zadań. Sposób wykonywania pracy nie jest doprecyzowany za pomocą poleceń służbowych /por. uzasadnienia: I UK 350/19 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 12-08-2020, I

PK 126/19 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 22-09-2020, II PK 116/19 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 22-09-2020, III UK 514/19 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 22-10-2020/.

W rozpoznawanej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował faktyczne zawarcie umowy zlecenia, które miało zostać dokonane pomiędzy C. K. (1), a płatnikiem składek P. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M.. Organ rentowy akcentował przy tym nieprawidłowości w zakresie zgłoszenia do ubezpieczeń i wyrejestrowania wnioskodawcy z ubezpieczeń, jak również przekazanie przez płatnika składek po ustawowym terminie imiennych raportów miesięcznych za C. K. (1), w których wykazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne od lipca do października 2020 roku w wysokości 579,44 zł.

Należy podkreślić, iż nie samo zawarcie umowy zlecenia, lecz dopiero faktyczne wykonywanie usług na jej podstawie stwarza obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych oraz możliwość wyboru tego tytułu ubezpieczenia w myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podleganie ubezpieczeniom społecznym wynika bowiem z prawdziwego zatrudnienia, a nie z samego faktu zawarcia stosownej umowy, a dokument w postaci umowy nie jest niepodważalnym dowodem na to, że osoby podpisujące go, jako strony, faktycznie złożyły niewadliwe oświadczenie woli o treści zapisanej w tym dokumencie. Jeśli zatem strony zawarły tego rodzaju umowę dla pozorów, to czynność prawna dotknięta wadą oświadczenia woli, o jakiej traktuje art. 83 § 1 zdanie 1 k.c., jako bezwzględnie nieważna, nie kreuje żadnego stosunku cywilnoprawnego i nie rodzi jakichkolwiek skutków z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2008 r., I UK 402/07 OSNP 2009 nr 21-22, poz. 297; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2007 r., II UK 56/07, LEX nr 376433; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 r., sygn. I UK 43/10, LEX nr 619658/.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy i poczynione na jego podstawie ustalenia faktyczne uzasadniają twierdzenie, że zakwestionowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych umowa zlecenia została zawarta dla pozorów, to jest bez zamiaru realizacji obowiązków z niej wynikających. W ocenie Sądu, umowa ta miała jedynie na celu umożliwienie odwołującemu się uzyskania tytułu do ubezpieczeń społecznych. Umowa taka z mocy art. 83 § 1 k.c. jest nieważna.

Z uwagi na zakwestionowanie stosunku pracy zawartego pomiędzy płatnikiem składek P. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. a C. K. (1), współpracę pomiędzy podmiotami przekształcono w stosunek cywilnoprawny oparty na umowie zlecenie, której nie zawarto na piśmie. Na podstawie zakwestionowanej umowy o pracę, do obowiązków C. K. (1) na zajmowanym stanowisku pracy menedżera ds. rozwoju miało należeć: udział w szkoleniach, na które kieruje pracodawca i poddawanie egzaminom sprawdzającym, kontakt z klientem, przygotowywanie projektów umów z klientami i pełnomocnictw, księgowanie otrzymanych od klienta dokumentów, dokonywanie rozliczeń podatkowych, wystawianie deklaracji podatkowych (...) dla klientów biura, wystawianie faktur i wysyłanie do klienta, nadzorowanie płatności od klientów, niezwłoczne zawiadomienie przełożonych o zauważonym w zakładzie pracy wypadku albo zagrożeniu życia lub zdrowia ludzkiego, dbałość o interesy i wizerunek firmy, wykonywanie innych zleconych przez pracodawcę czynności.

Sąd zważył, iż w toku postępowania nie zostały przedłożone żadne dowody potwierdzające fakt wykonywania pracy w ramach umowy zlecenia przez C. K. (1) na stanowisku menedżera ds. rozwoju. Powyższego nie podnosili również przesłuchani w sprawie świadkowie. Takiego stanu faktycznego nie potwierdza także dokumentacja kadrowo – płacowa płatnika składek. P. M. działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Strategii Podatkowych P. M. prowadziła od kwietnia 2019 roku. (...) sp. z o.o. P. M. wynajmowała lokal, część pracowników była wspólna. W ocenie Sądu, nawet gdyby uznać, iż C. K. (1) wykonywał pewne czynności dla firmy płatnika, mógł to czynić jedynie w ramach istniejącej współpracy pomiędzy Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. a P. M. prowadzącą ww. działalność.

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, iż C. K. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, będąca współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie od dnia 1 marca 2016 roku a podstawę wymiaru składek stanowią kwoty wskazane w treści decyzji.

Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoba prowadząca pozarolniczą działalność obowiązkowo podlega ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl art. 13 pkt 4 tej ustawy, obowiązek tych ubezpieczeń trwa od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu na który wykonywanie działalności zostało zawieszona.

W przypadku wspólników jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązek ubezpieczeń społecznych powstaje od dnia uzyskania statusu wspólnika tej spółki i istnieje do dnia utraty tego statusu, o ile nie zachodzą przesłanki, z których wynikałoby ustanie obowiązku podlegania z tego tytułu. Bez znaczenia pozostaje w tej sytuacji okoliczność, że po zarejestrowaniu jej w KRS nie prowadzi działalności, do której prowadzenia została powołana. Podobnie, na obowiązek ubezpieczeń osoby prowadzącej pozarolniczą działalność nie ma również wpływu okoliczność braku osiągnięcia przychodów z tej działalności.

Wysokość należności na ubezpieczenia społeczne reguluje art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi kwota nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Składka w nowej wysokości obowiązuje od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt l c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1398), obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą.

Wysokość należności na ubezpieczenie zdrowotne reguluje art. 81 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zgodnie z którym podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 litera "c" stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak, niż 75% przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do 31 grudnia danego roku, jest miesięczna i niepodzielna. Oznacza to, że również w sytuacji, gdy ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu przez część miesiąca, składka jest opłacona od podstawy wymiaru w pełnej wysokości.

W świetle art. 107 ust. 1 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2020 r., poz. 1409), składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Kluczową dla rozstrzygnięcia sporu kwestią było ustalenie, czy wnioskodawca od 1 marca 2016 roku, jako większościowy wspólnik spółki z o.o. powinien być dla celów ubezpieczeniowych traktowany – tak jak twierdził pozwany - jako jedyny wspólnik tej spółki.

Sąd ustalił, iż w dniu 10 marca 2016 roku doszło do zawarcia pomiędzy C. K. (1) a P. M. umowy sprzedaży udziałów, na mocy której C. K. (1) sprzedał P. M. 5 udziałów w Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. o wartości 2.500,00 zł. Z kolei w dniu 21 października 2019 roku doszło do zawarcia pomiędzy C. K. (1) a P. M. umowy sprzedaży udziałów, na mocy której C. K. (1) sprzedał P. M. 15 udziałów w Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. o wartości 7.500,00 zł. Od 2011 roku wnioskodawca prowadził jednoosobową działalność gospodarczą w branży gastronomicznej we W., która została przekształcona w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. W wyniku różnych zewnętrznych okoliczności

wraz z P. M. wnioskodawca otworzył biuro podatkowo - księgowo w wynajmowanym pomieszczeniu w Ł. przy ul. (...). Wartość wyposażenia biura wniesionego przez współniczkę w stosunku do kapitału wniesionego przez C. K. (1), a następnie przez spółkę nie przekraczała 5%. Na dzień wydania spornej decyzji wnioskodawca posiadał 80/100, a P. M. 20/100 udziałów w spółce. P. M. od początku działalności spółki jest osobą upoważnioną do jej reprezentowania, tj. początkowo, jako prokurent spółki, następnie jako Wiceprezes Zarządu. Nie jest to zatem jednoosobowa spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż zarówno P. M. jak i C. K. (1) pracują w różnej formie na rzecz spółki, a podział udziałów wynika jedynie z wniesionego kapitału do spółki.

Jednakże, biorąc pod uwagę przedmiot decyzji, od dnia 1 marca 2016 roku C. K. (1) był jednoosobowym (...) spółki sp. z o.o., a wskazanie drugiej osoby miało tylko uprawdopodobnić, że spółka jest wieloosobowa. Sprzedaż kolejnych 15 udziałów spółki (...) miało jedynie na celu obejście przepisów prawa i uniknięcie obowiązku opłacania składek, jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o.

Tym samym, wnioskodawca jest zobowiązany dokonać zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od dnia 1 marca 2016 roku oraz rozliczyć należne składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy od podstaw wymiaru wskazanych w sentencji decyzji.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz poczynione rozważania prawne, Sąd w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania, jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265 z późn.zm.) zasądzając od C. K. (1) oraz P. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę po 540,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (uwzględniając, iż odwołania złożono od trzech decyzji organu rentowego).

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem

doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonego przez P.I.